

civilisztikának oly területe, amelyhez Meszlény a maga nagy anyagismeretével, elegáns stílusával, magasrendű szempontjainak alkalmazásával hozzá ne szólott volna. A Polgári Jog egyaránt kívánja a jubilánsnak és a magyar jogtudománynak, hogy Meszlény Artur mennél tovább folytassa ezt az ő közhasznú munkáját saját maga öröme és valamennyiünk gyönyörűségére.

A Magyar Jogász Egylet közgyűlése. December 14-én tartotta a Jogász Egylet az évi közgyűlését a szokásos ünnepi keretek között. Oszwald István elnöki megnyitója után dr. Ruhmann Emil kúriai bíró, a Jogász Egylet ügyvezető titkára terjesztette be az évi jelentést. A közgyűlés a tisztikart is kiegészítette; a Baumgarten Nándor halálával megüresedett alelnöki tisztségre a közgyűlés Nyulászi Jánost, lapunk főszerkesztőjét és Ruhmann Emil visszalépése folytán, ügyvezető titkárnak vitéz Szentkuthy István kúriai elnöki tanácsost választotta meg. A közgyűlésen dr. Magyary Zoltán egyetemi tanár tartott előadást: „Az államtudomány újabb problémái” címen.

JOGIRODALOM.

Polner Ödön emlékkönyv. Érdemes színész jubileumán a legkisebb szerepet is országos nevű művész játssza.

Polner Ödön hetvenedik születésnapjára a Ferenc József tudományegyetem „Acta” sorozatában kétkötetes emlékkönyv jelent meg — rajta szerző gyanánt „irták — kartársai”. Egyetemi tanárok, Polner Ödönnek a jogtudomány és a nevelés munkájában kartársaitól származik benne minden írás. Olyan „tisztí-század”, amelyben minden résztvevő magas „sarzsi” viselője.

Huszonegy értekezés kapott helyet a két kötetben; ebből kettő Polner Ödön személyével foglalkozik, hat adalék a civilis jog területére esik. Az első és utolsó értekezés Polner személyének szól. Buza László nyitja meg a tanulmányok sorát „Polner Ödön a tudós”-ról írott értekezésével, Kiss Albert rekeszti be „Polner Ödön a tanár”-ról szóló megemlékezésével.

Buza László hű tükörképét adja Polner Ödön tudományos jelentőségének, a magyar közjogi tudomány Polner Ödön fellépése előtti állapotának és Polner irodalmi munkásságának. Mint Polner Ödönnek a fiatal magántanárnak egykori hallgatója, a magam jogászkori emlékein látom igazolva Buza Lászlónak nemes hangú — az alkalom csábításának ellenállóan minden tömjenező túlzástól ment — értékelő megállapításait. A jogászi elemzés valójában Polner Ödönnel nyert teret közjogi irodalmunkban. Azok a részletkérdések, amelyekkel Polner foglalko-